

สารบัญ

บทที่ ๑ ข้อความคิดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน ๑๓

๑.๑ ข้อความคิดว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพ	๑๓
ก. สิทธิ	๑๓
ข. เสรีภาพ	๑๔
๑.๒ ประเภทของสิทธิและเสรีภาพ	๑๕
ก. สิทธิมนุษยชน	๑๖
ข. สิทธิพลเมือง	๑๗
๑.๓ ขอบเขตการใช้สิทธิและเสรีภาพ	๑๗
๑.๔ หลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามกฎหมาย	๑๕

บทที่ ๒ สิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชน ๒๕

๒.๑ “สื่อมวลชน” : ความหมาย	๒๖
๒.๒ สิทธิและเสรีภาพของสื่อมวลชน	๒๘
๒.๓ ขอบเขตการควบคุมการใช้สิทธิเสรีภาพ ของสื่อมวลชนตามกฎหมาย	๓๒
๒.๔ สื่อมวลชนกับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร	๔๑
๒.๕ สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	๔๓
ก. ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความ คุ้มครองของกฎหมาย	๔๔
ข. สิทธิของประชาชนในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการ	๕๕

๒.๖ สื่อมวลชนกับสิทธิความเป็นอยู่ส่วนบุคคล

๖๑

บทที่ ๓ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อมวลชน ๗๑

๓.๑ กฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครอง”
สื่อมวลชน

๗๑

๑. การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในการแสดง
ความคิดเห็น

๗๒

๒. การให้ความคุ้มครองต่อบุคคลผู้ประกอบ
วิชาชีพสื่อสารมวลชน

๗๖

๓. การให้ความคุ้มครองคลื่นความถี่วิทยุ

กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม

๗๙

๓.๒ กฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการ “ควบคุม”
สื่อมวลชน

๘๑

๑. สิ่งพิมพ์

๘๒

๒. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์

๘๙

๓. วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

๑๐๗

๔. การโฆษณา

๑๒๘

บทที่ ๔ สื่อมวลชนกับความรับผิดชอบทางกฎหมาย ๑๔๕

๔.๑ สื่อมวลชนกับความรับผิดชอบทางกฎหมาย
ในคดีละเมิด

๑๔๖

๑. หลักเกณฑ์ของการกระทำอันเป็น “ละเมิด”
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔๒๐

๑๔๘

๒. ละเมิดต่อชื่อเสียง

๑๕๘

๓. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด

๑๖๓

๔. อายุความในการฟ้องร้องคดีละเมิด

๑๖๕

๔.๒ สื่อมวลชนกับความรับผิดชอบในทางอาญา

๑๖๘

๑. ความรับผิดฐานหมิ่นประมาท

๑๖๘

ก. ความรับผิดชอบหมิ่นประมาท (ผู้อื่น)	๑๖๕
ข. ความรับผิดชอบหมิ่นประมาท (ผู้ตาย)	๑๗๒
ค. ความรับผิดชอบหมิ่นประมาท ด้วยการโฆษณา	๑๗๔
ง. เหตุยกเว้นความผิด	๑๗๕
จ. เหตุยกเว้นโทษ	๑๗๘
๒. ความรับผิดชอบดูหมิ่น	๑๘๒
๓. ความรับผิดชอบบุกรุก	๑๘๕
๑. การบุกรุกเพื่อถือเอาหรือเข้าไปครอบครอง การครอบครอง	๑๘๖
๒. การเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในอสังหาริมทรัพย์	๑๘๘
๔. ความรับผิดชอบก่อความเดือดร้อนรำคาญ	๑๙๐

บทที่ ๕ สื่อมวลชนกับลิขสิทธิ์	๑๙๓
๕.๑ ลิขสิทธิ์ : ความหมาย	๑๙๔
๕.๒ สื่อมวลชนกับงานอันมีลิขสิทธิ์	๑๙๖
๕.๓ การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์	๑๙๙
ก. การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ในกรณีที่ยังไม่มีการ นำงานสร้างสรรค์ออกโฆษณา	๒๐๑
ข. การได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ในกรณีที่มีการนำงาน สร้างสรรค์ออกโฆษณาแล้ว	๒๐๒
๕.๔ ผู้เป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย	๒๐๓
๕.๕ สิทธิของเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย	๒๐๕
๕.๖ อายุแห่งการคุ้มครองลิขสิทธิ์	๒๑๓
๕.๗ การละเมิดลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย	๒๑๖
ก. การกระทำอันเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์	๒๑๖
ข. ข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์	๒๑๗

ภาคผนวก ๒๒๓

- ก. ข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพหนังสือพิมพ์
สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑ ๒๒๓
- ข. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๖๖๗/๒๕๔๗
เรื่อง คดีแรงงาน ๒๒๗
- ค. ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
เรื่อง การโฆษณาอาหาร ๒๔๑

บรรณานุกรม ๒๔๗

ดัชนีค้นคำ ๒๕๐

สำหรับการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก
For educational use and reference only